

מ"י 36200/05/16 - מדינת ישראל נגד אריה בן מרדכי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"י 36200-05-16 מדינת ישראל נ' בן מרדכי

לפני	כבוד השופטת רונית פוזננסקי כץ
המבקשים:	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד עופרה רובינפלד
נגד	
החשודים:	אריה בן מרדכי ע"י ב"כ עו"ד ארז הראל, עו"ד ירון אלכואי, עו"ד ד"ר הילה שמעוני

החלטה

חלק כללי

1. בפני בקשה להארכת תקופת תנאי השחרור בערובה לפי סעיף 58(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן: **החוק**), אשר במסגרתה עותרת המבקשת כי בית המשפט יורה על הארכת התנאים המגבילים והערבויות הקיימות בתיק ב-30 ימים נוספים קרי, עד ליום 9.8.17.

2. במהלך חודש מאי 2016 פתחה הרשות לניירות ערך בחקירה כנגד המשיב ומעורבים נוספים, וזאת בחשד לביצוע עבירות לפי חוק ניירות ערך, התשכ"ח - 1968. במסגרת חקירה זו וכחלק בלתי נפרד ממנה, הובא המשיב ביום 17.5.17 לבית המשפט ועל פי הסכמות אליהן הגיעו הצדדים שוחרר המשיב בתנאים מגבילים, כדלקמן:

א. התייצבות לחקירה בכל עת שיידרש.

ב. איסור יצירת קשר עם מעורבים בפרשה בנוגע לפרשה הנחקרת.

ג. החשוד הפקיד את דרכונו בידי הרשות לניירות ערך ונקבע כי הדרכון יוחזק בידיהם למשך 180 ימים.

ד. הוצא כנגד המשיב צו עיכוב יציאה מן הארץ לתקופה של 180 יום.

עמוד 1

ה. המשיב הפקיד ערבות בנקאית על סך של 1,000,000 ₪ להבטחת התנאים כולם.

3. ביום 21.11.16 התקיים דיון ראשון בבקשת המבקשת להאריך את תוקף התנאים המגבילים וכב' השופט מסארווה קבע בהחלטה מנומקת כי התנאים יוארכו לתקופה של 90 ימים.
4. ביום 13.3.17 התקיים דיון שני בבקשת המבקשת להאריך את תוקפם של התנאים המגבילים. בתום הדיון הסכימו הצדדים לקבל את המלצתי לפיה תוקפם של התנאים יוארך ב-60 ימים עד ליום 12.5.17 וככל שהמשיב יבקש לצאת לחו"ל, יפנה בבקשה מתאימה למבקשת על פי מתווה שהוצע.
5. להשלמת התמונה יש לציין כי בין שני הדיונים נחקר המשיב ביחס לחשד נוסף של ביצוע עבירות מסוג שוחד. מטבע הדברים חשד זה הוביל לפעולות חקירה רבות נוספות.
6. ביום 9.5.17 התקיים דיון בבקשה חדשה של המבקשת להארכת התנאים המגבילים - כאשר הפעם הבקשה הוגשה על פי סעיף 58(ב) לחוק, וזאת נוכח העובדה שביום 12.5.17 צפוי היה המועד הקבוע בחוק להארכת התנאים לפי סעיף 58(א) לחוק להסתיים. בשלב זה הצטרפה לבקשה עו"ד רובינפלד-הוך מהפרקליטות וכן הובהר כי הבקשה הוגשה על דעת פרקליטת המחוז ובאישורה.
7. בתום דיון ממושך, שכלל אף חקירה של ב"כ המבקשת והצגת ראיות בפני כבוד השופט ירון גת, החליט השופט לקבל את הבקשה, אולם באופן חלקי והאריך את תקופת התנאים המגבילים ב-60 ימים בלבד.
8. כעת מבקשת ב"כ המבקשת כי בית המשפט יעתר לבקשתה ויאריך את תקופת תחולתם של התנאים המגבילים ב-30 הימים הנותרים קרי, עד לגבול התקופה האפשרית על פי החוק.

טענת ב"כ המבקשת

9. ב"כ המבקשת הסבירה בטיעוניה כי בקשתה הינה מידתית וסבירה. לדבריה, מאז הדיון האחרון ביום 9.5.17 חלו שינויים ביניהם, התיק הועבר לטיפול הפרקליטות.
- ב"כ המבקשת הציגה בפני בית המשפט את יומן החקירה ובאמצעותו ביקשה להצביע על פעולות החקירה הרבות שהתבצעו מאז הדיון האחרון ואשר יש בהן כדי לבסס עוד יותר את החשד הסביר בעניינו של המשיב.
- המבקשת שבה על הטיעונים שכבר נשמעו בעבר בדבר מורכבותו של התיק והיקפו, כמו גם מעורבותו של אדם נוסף אשר כל פעולה בעניינו מחייבת אישורים של גורמים בכירים רבים ושונים.

לשיטת המבקשת העובדה שלא ביקשה להגדיל את הערבויות הגם שהחשדות התרבו, אף היא מדברת בעד עצמה ויוצרת את האיזון הנדרש להותרת התנאים על כנם.

המבקשת הבהירה כי בכוונתה לנצל את תקופת הזמן שתינתן, ככל שזו תינתן, על מנת להשלים את העיון בחומר ולהכריע בשאלה באם יש די ראיות להרשעה קרי, האם יש מקום להגיש כתב אישום.

באשר לחקירה נמסר כי זו הסתיימה וכי אין בכוונתם לזמן את המשיב לחקירה נוספת, ואולם יתכן ותבוצענה מספר פעולות חקירה נוספות עוד קודם לגיבוש עמדה סופית בתיק.

ב"כ המבקשת השיבה בהמשך דבריה לטיעוניו של ב"כ המשיב כי בהחלט יתכן שבנסיבות תיק זה יינתן פטור משימוע נוכח חשש מהימלטות או חשש שדחיית המועד לצורך שימוע תסכל את התיק הפלילי.

טענות ב"כ המשיב

10. ב"כ המשיב הפנה בפתח דבריו לדרישת המבקשת כי המשיב יפקיד סך של 4 מיליון ₪ לצורך יציאתו מן הארץ - בקשה שלשיטתו חריגה ובלתי מידתית.

בהמשך דבריו טען כי השאלה וההחלטה שעל הפרק הינן סוגיות עקרוניות, שכן אינו רואה טעם בהארכת התנאים ב-30 ימים, כאשר במהלך תקופה זו על המבקשת להשלים את החקירה, לזמן לשימוע, לאפשר את צילום החומר, לקיים את השימוע, להשיב תשובה למשיב ובאי כוחו ולהחליט באם ואיזה כתב אישום להגיש. על טענה זו השיבה ב"כ המבקשת כפי שפורט לעיל בהעלותה את האפשרות של פטור משימוע או לחילופין, הסכמה של המשיב להארכת תוקף התנאים עד לתום הדיון בשימוע.

ב"כ המשיב הפנה להחלטתו של כבוד השופט ירון גת ולכך שהורה על הארכת תקופת התנאים ב-60 ימים בלבד תוך שצוין כי הוא מצפה שבתום שישים הימים תסתיים החקירה ותתקבל החלטה באשר לכיוון אליו צועד התיק. המבקשת לא הגישה ערר על החלטה זו ובמקום זאת מבקשת בבקשה זו להאריך את תקופת התנאים וזאת בהסתמך על אותם נתונים ממש שהונחו בפני בית המשפט בהחלטתו האחרונה.

בסיום טיעוניו הפנה ב"כ המשיב לכך שמרכז חייו של המשיב בישראל ולכך שהחשש מפני הימלטות חלש אם קיים. ילדיו ואמו אותה הוא סועד מתגוררים בישראל והוא אף נמצא בעיצומו של תהליך בניית בית.

דין והכרעה

11. המחלוקת בעניינה נדרשת הכרעה נוגעת לשאלה באם יש מקום להיעתר לבקשת המבקשת במלואה

ולהותיר את מלוא התנאים על כנם למשך 30 הימים הנותרים ובכך לא לקטוע את הרצף האפשרי היה ויוגש כתב אישום, או שמא על בית המשפט לא להיעתר עוד לבקשות הארכת התוקף, ולו מן הטעם הפרקטי לפיו גם בהנחה שקיימות די ראיות להרשעה אין זה סביר שהחקירה, השימוע וכתב האישום יגובשו ויסתיימו בתקופה של 30 ימים, ומכאן שיש לבטל את התנאים כבר עתה. לטיעון זה מצטרפת העובדה שהחקירה נמשכת כבר למעלה משנה וזכויותיו של המשיב נשחקות שוב ושוב ובאופן בלתי מידתי.

12. משניתנו מספר החלטות בנוגע לתיק זה, אשר מצוי בפיקוח שיפוטי הדוק למדי, אינו מוצאת לנכון לשוב על דברי המותבים האחרים בכל הנוגע לחשד הסביר ולעילות המעצר. בעניין זה אני מפנה להחלטותיהם של כבוד השופט מסארווה וכב' השופט גת, אשר דנו כל אחד במועד הרלוונטי, בחשד הסביר אש הונח בפניהם, בהתחזקותו, ביומן החקירה שלימד על פעילות חקירתית אינטנסיבית ובעילות המעצר, כשבראשן החשש להימלטות מפני אימת הדין, בוודאי נוכח החשד המתחזק והולך והעבירות החמורות בהן נחשד המשיב.

13. לצד זאת, כפי שגם נאמר בהחלטות הקודמות של המותבים האחרים, אכן מדובר בחקירה מסועפת ומורכבת המייחסת למשיב עבירות לפי חוק ניירות ערך ועבירות מסוג שוחד, אשר נמשכת כבר למעלה משנה. אין מחלוקת ולא יכולה להיות בדבר רגישותו של התיק, אשר מחייבת התייעצות עם גורמים בכירים בפרקליטות על כל המשתמע מכך - לא רק בראי הזמן אלא גם במידת המורכבות וההסתעפות של כל הכרעה בתיק מסוג זה. ואולם, אותה רגישות ומורכבות אינה יכולה לרמוס עד דק את זכויותיו של המשיב, שחופש התנועה שלו נפגע פגיעה חמורה משך תקופה כה ארוכה.

14. לא ניתן גם להתעלם מן הטיעון שהשמיע ב"כ המשיב בכל הנוגע למורכבות הטכנית לסיים את המלאכה כולה - חקירה, שימוע וגיבוש כתב אישום - בתקופה של 30 ימים בתיק כה מורכב ורגיש. ב"כ המבקשת השיבה לטיעון זה באופן אשר מעניק פתרון מסוים לשאיפתה של המבקשת לשמור על עקרון הרצף. אין בכוונתי לחוות דעה באשר למהות הפתרון, שכן ההכרעות בנוגע לפטור משימוע תתקבלנה על ידי הגורמים המוסמכים לכך שמעורים בתיק החקירה על כל היבטיו. עם זאת דומני כי בתיק מסוג זה נהוג ואף רצוי לאפשר את זכות השימוע, ולב"כ המשיב אומר כי בבוא העת, ככל שתגובש טיוטת אישום, ניתן יהיה להתגבר על מגבלת הזמן ולקיים את השימוע באם יתן הסכמתו להארכת התנאים. ואולם, כאמור, בכל אלה יש כדי להקדים את המאוחר ואין זו הסוגיה שדורשת הכרעה היום.

15. השופט גת סבר כי ניתן וצריך לקדם את החקירה ולסיימה בתוך פרק זמן קצר יותר מהמבוקש לפיכך, לאחר שערך איזונים בין השיקולים השונים, הורה על הארכת התקופה ל-60 ימים בלבד, תוך שצוין כי הציפייה הינה שבמהלך תקופה זו תסתיים החקירה ותתקבל החלטה באשר לכיוון אליו צועד התיק.

16. מחד, האינטרס הציבורי והחקירתי מבסס את הבקשה להארכה נוספת באופן אשר יבטיח את תנאי השחרור, את התייצבותו של המשיב להליך היה ויוגש כתב אישום ויצמצם את החשש להימלטות. מאידך,

עסקין בחקירה ארוכה שטרם הסתיימה באופן מלא, תקופת זמן מוגבלת לביצוע פעולות רבות ובכללן גיבוש כתב אישום, פגיעה שלא ניתן להקל בה ראש בחופש התנועה של המשיב, והכרעה שיפוטית שלא הוגש בעניינה ערר להגביל את תקופת ההארכה ב-60 ימים.

17. בענין אחרון זה אוסיף ואומר כי המבקשת הצהירה בפני בית המשפט שבמהלך 90 הימים המבוקשים על ידה, בכוונתה לסיים את החקירה מתוך ידיעה כי לא ניתן יהיה לבקש הארכה נוספת. אמנם תקופת ההארכה עמדה על 60 ימים ולא 90, ואולם משלא הוגש ערר ובשים לב לקביעותיו של השופט גת שלא נעתר לבקשה במלואה, הייתה צריכה המבקשת לעשות כל שניתן בכדי לעמוד בסד הזמנים שהוטל עליה ולמעשה להיות כעת בשלב בו גובשה טיוטת כתב אישום והמשיב אף מוזמן לשימוע (לחילופין החלטה כי אין די ראיות להרשעה על כל המשתמע מכך). העובדה שהמבקשת לא הגישה ערר על החלטת בית המשפט, אולם מנגד לא יישמה את החלטת השופט גת במלואה מתוך הנחה שעדיין נותרו שלושים ימים שאפשר כי בית המשפט יעתר להם, הינה בעייתית כשלעצמה.

18. עם זאת, בסופו של יום, תוך שאני לוקחת בחשבון את מכלול הנתונים שהובאו בפניי ובכללם חומרת החשדות, מורכבות החקירה, הגורמים המעורבים בחקירה, זכויות המשיב והפגיעה בהן, התמשכות ההליך, הזמן הקצר שנותר מול המשימות הרבות שעל הפרק והחלטתו של השופט גת- הגעתי לכלל מסקנה כי יש להיעתר לבקשה, עם סייגים שיפורטו מיד.

האינטרס הציבורי התומך במיצוי החקירה והשלמת ההליך, כאשר החשש מפני הימלטות מאוין ונשמרת רציפות בתנאים המגבילים, הוא אשר מטה את הכף לטובתו אל מול זכויותיו של המשיב, כל זמן שבכוונתי, נוכח מכלול האמור לעיל, לצמצם את המגבלות המוטלות על המשיב כדלקמן:

א. אני מורה בזאת כי צו עיכוב היציאה מן הארץ יוארך לתקופה של 30 יום קרי, עד ליום 9.8.17. מטבע הדברים גם דרכו של המשיב יוסיף להיות תפוס בידי המבקשת עד לתום תקופה זו.

ב. הערבות הבנקאית תיוותר בעינה ותוקפה יוארך ל-30 ימים נוספים קרי, עד ליום 9.8.17.

ג. המשיב יוכל לצאת מן הארץ בכפוף לחתימה על ערבות צד ג' בגובה של 1,000,000 ₪ של שני ערבים שונים והפקדת סך נוסף של 500,000 ₪ אשר יושבו לו מיד עם שובו לארץ.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק.

ניתנה היום, ט"ז תמוז תשע"ז, 10 יולי 2017, בהעדר הצדדים.

המזכירות תדאג להעביר עותק לצדדים.